

Sygn. akt IV U 1209/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2016r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Małgorzata Wierzbicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 11 kwietnia 2016r. w S.

odwołań G. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 2 września 2015 r. Nr (...) i z dnia 02 października 2015 r. Nr (...)

w sprawie G. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury i ustalenie kapitału początkowego

I. oddała oba odwołania;

II. wniosek ubezpieczonej G. S. z dnia 11.04.2016 r. o wyrównanie emerytury od dnia 10.01.2005 r. przekazuje Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. do rozpoznania.

Sygn. akt: IV U 1209/15

UZASADNIENIE

Decyzją z 2 września 2015 r. znak:(...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił G. S. przyznania emerytury wskazując, że wymienionej przyznano prawo do emerytury w szczególnych warunkach od dnia 15 grudnia 2005 r. na podstawie art. 32 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w zw. z § 8 pkt 1 w/w rozporządzenia Rady Ministrów decyzją z dnia 20 grudnia 2005 r.

Odwołanie od w/w decyzji złożyła G. S.. Ubezpieczona wyraziła w nim stanowisko nie pobiera emerytury tylko świadczenie (odwołanie k.1-2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie powołując się na stanowisko zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji oraz wskazano, iż ubezpieczona nie spełnia również warunków do nabycia emerytury

na podstawie art. 24 ust. 1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS z uwagi na nieukończenie wieku emerytalnego 60 lat i 11 miesięcy (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Decyzją z dnia 2 października 2015 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił G. S. ponownego ustalenia wartości kapitału początkowego na dzień 01.01.1999 r., gdyż decyzja z dnia 08.09.2015 r. przeliczono wymienioną kapitał początkowy.

Odwołanie od w/w decyzji wniosła G. S.. Ubezpieczona wyraziła w swoim odwołaniu niezadowolone z zaskarżonej decyzji wskazując, że przy wyliczeniu kapitału początkowego powinien być uwzględniony urlop wychowawczy w wymiarze 9 lat oraz okres zatrudnienia od 12.12.1973 r. (odwołanie k. 13).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie (odpowiedź na odwołanie).

Postanowieniem wydanym na rozprawie dnia 11 kwietnia 2016 r. na podstawie art. 219 kpc sprawa o sygn. akt IV U 1345/15 została połączona do wspólne rozpoznania i rozstrzygnięcia ze sprawą o sygn. akt IV U 1209/15 i prowadzona w dalszym ciągu pod sygn. akt IV U 1345/15.

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczona G. S. w dniu 24 października 2005r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o emeryturę. W dacie wystąpienia z wnioskiem o emeryturę ubezpieczona miała ukończony 50. rok życia, legitymowała się ponad 26-letnim okresem zatrudnienia oraz ponad 15-letnim okresem zatrudnienia w szczególnych warunkach - ubezpieczona wykonywała prace bezpośrednio przy przetwórstwie azbestu, o których mowa w wykazie B, Dział IV poz.1 załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z 8 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze - Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm. (wniosek o emeryturę, świadectwo pracy z 4 października 2005r., świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 30 września 2005r. i 15 lutego 2002r. k.1-3, 14-16 akt emerytalnych za wnioskiem z 24.10.2005 r.). Decyzją z 23 listopada 2005r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej prawa do emerytury wobec ustalenia, że ubezpieczona jest członkiem otwartego funduszu emerytalnego (decyzja z 23 listopada 2005r. k.29 akt emerytalnych).

W dniu 16 grudnia 2005r. wpłynęło do organu rentowego pismo ubezpieczonej informujące o rozwiązaniu umowy z otwartym funduszem emerytalnym. Do pisma załączona została informacja z Bankowego Otwartego Funduszu Emerytalnego o anulowaniu umowy o członkostwo i wykreśleniu ubezpieczonej z dniem 15 grudnia 2005r. z rejestru Bankowego Otwartego Funduszu Emerytalnego (pismo ubezpieczonej z 16 grudnia 2005r. wraz z załącznikiem k.33-37 akt emerytalnych). W następstwie powyższego decyzją z 20 grudnia 2005r. organ rentowy przyznał ubezpieczonej od 15 grudnia 2005r., tj. od chwili nabycia prawa emeryturę (decyzja z 20 grudnia 2005r. o przyznaniu emerytury k.39 akt emerytalnych).

Do wniosku o emeryturę z dnia 24.10.2005 r. ubezpieczona załączyła zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres od 1978 r. do 2005 r. wystawione przez pracodawcę (...) S.A. w M., na podstawie którego organ rentowy ustalił podstawę wymiaru emerytury ubezpieczonej przyznanej decyzją z 20 grudnia 2005 r. (zaświadczenie k. 18 -20 akt emerytalnych).

Dnia 28 sierpnia 2007 r. G. S. złożyła wniosek o ponowne przeliczenie wysokości świadczenia emerytalnego na podstawie wynagrodzenia z całego okresu zatrudnienia (wniosek k. 73 akt emerytalnych). W związku z powyższym wnioskiem organ rentowy wystąpił do (...) S.A. w M. o wystawienie druku Rp-7 z uwzględnieniem zarobków uzyskanych przez ubezpieczoną za cały okres zatrudnienia w niniejszym przedsiębiorstwie (pismo k. 77 akt emerytalnych). Dnia 19 listopada 2007 r. do organu rentowego wpłynęły żądany druk Rp-7 wystawiony przez pracodawcę ubezpieczonej (k.85-91 akt emerytalnych). Ze względu na to, że kwoty przychodu wykazane w tym zaświadczeniu różniły się od przychodu wykazanego przez pracodawcę w zaświadczeniu z dnia 14.10.2005 r. organ rentowy pismem z dnia 26.11.2007 r. ponownie zwrócił się do (...) S.A. w M. o przeanalizowanie dostarczonych

druków Rp-7 dotyczących ubezpieczonej G. S. (pismo k. 93 akt emerytalnych). Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu na druku Rp-7 wpłynęło od pracodawcy ubezpieczonej do organu rentowego dnia 23 stycznia 2008 r., w którym wyszczególniono zarobki ubezpieczonej za okres jej zatrudnienia od 12.12.1973 r. do 30.09.2005 r. (zaświadczenie k. 111-115 akt emerytalnych). Ponadto w związku z zaistniałymi rozbieżnościami w drukach Rp-7 organ rentowy przeprowadził kontrolę doraźną u płatnika składek (...) S.A. w M., podczas której przesłuchano w imieniu pracodawcy M. P. na okoliczność powstania rozbieżności (przesłuchanie i protokół kontroli k. 87-94 akt kontroli organu rentowego). Po wyjaśnieniu powyższej wysokości i wystawieniu przez pracodawcę nowego zaświadczenia Rp-7 dnia 13.03.2008 r. decyzją z dnia 30 kwietnia 2008 r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonej wysokość emerytury (decyzja k. 151-152 akt emerytalnych). Pod powyższej decyzji ubezpieczona nie wносиła odwołań.

Dnia 6 sierpnia 2015 r. ubezpieczona G. S. złożyła kolejny wniosek o emeryturę, wskazując że pracowała w warunkach szczególnych wymienionych w wykazie B (k. 1-4 akt emerytalnych).

Decyzją z 2 września 2015 r. znak: E/25/036033584 Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze odmówił G. S. przyznania emerytury wskazując, że wymienionej przyznano już prawo do emerytury w szczególnych warunkach od dnia 15 grudnia 2005 r. decyzją z dnia 20 grudnia 2005 r. (decyzja k. 13 akt emerytalnych).

Dnia 25 stycznia 2007 r. ubezpieczona wniosła o ustalenie kapitału początkowego (k.1 akt organu rentowego), do którego zostało załączone zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawione przez pracodawcę (...) S.A. w M. dnia 13.03.2008 r. (k. 11-15 akt organu rentowego za wnioskiem o ustalenie kapitału początkowego). Decyzją z dnia 10.09.2008 r. organ rentowy ustalił wartość kapitału początkowego dla ubezpieczonej na datę 1 stycznia 1999 r. w wysokości 112 044,90 zł wliczając wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego z wynagrodzeń wynikających z druku Rp-7 wystawionego 13.03.2008 r. (decyzja k. 37-41akt organu rentowego). Ubezpieczona od powyższej decyzji nie odwoływała się i nie kwestionowała wówczas wysokości wynagrodzenia za pracę wynikającego z powyższego zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu.

Dnia 29 maja 2015 r. ubezpieczona złożyła wniosek o przeliczenie wysokości kapitału początkowego poprzez przeliczenie okresów urlopu wychowawczego tak jak okresu składkowego (wniosek k. 60 akt organu rentowego). Decyzją z dnia 8 września 2015 r. organ rentowy przeliczył ubezpieczonej wysokość kapitału początkowego poprzez przeliczenie okresów opieki nad dziećmi w wymiarze 9 lat przy zastosowaniu przelicznika 1,3 za każdy rok zgodnie z art. 174 ust. 2a ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Kapitał początkowy został ustalony na kwotę 125 249,52 zł na dzień 1 stycznia 1999 r. wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego został ustalony przez organ rentowy na podstawie zarobków uzyskanych przez ubezpieczoną w latach: 1979, 1980, 1981, 1992, 1993, 1994, 1995, 1996, 1997, 1998 wyszczególnionych w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym przez pracodawcę dnia 13.03.2008 r. (decyzja k. 63-64 akt organu rentowego).

Dnia 23 września 2015 r. ubezpieczona ponownie wystąpiła z wnioskiem o przeliczenie kapitału początkowego załączając informację o uzyskanych dochodach i pobranych zaliczkach za rok 1998 r. i zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 13.03.2008 r. i podnosząc, że prawidłowym zaświadczeniem dotyczącym jej wynagrodzenia jest to wystawione przez pracodawcę w 2005 r.

Decyzją z dnia 2 października 2015 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonej ponownego przeliczenia wysokości kapitału początkowego (decyzja k. 69 akt organu rentowego).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołania G. S. podlegały oddaleniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz.1227 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art.32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy ,tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wnioski o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl przywołanego wyżej art.32 ust.1 i 4 ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie zaś z § 8 ust.1 pkt 1 i 2 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz.43 ze zm.) pracownik, który wykonywał pracę w szczególnych warunkach, wymienione w dziale IV wykazu B, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki: osiągnął wiek emerytalny wynoszący 50 lat dla kobiety i 55 lat dla mężczyzny, ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 10 lat wykonywał prace wymienione w dziale IV wykazu B. Ponadto zgodnie z §2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Ubezpieczonej G. S. decyzją z dnia 20 grudnia 2005 r. organ rentowy przyznał prawo do emerytury w szczególnych warunkach i ubezpieczona na podstawie tej decyzji pobiera emeryturę od dnia 15 grudnia 2005 r. W związku z powyższym wniosek ubezpieczonej z dnia 6 sierpnia 2015 r. o prawo do emerytury w obniżonym wieku został prawidłowo oddalony przez organ rentowy. Ubezpieczona ma bowiem przyznane już prawo do emerytury. Na rozprawie dnia 11 kwietnia 2016 r. ubezpieczona wskazała, że kwestionuje decyzję, gdyż organ rentowy wypłaca jej świadczenie przedemerytalne, a nie emeryturę w warunkach szczególnych (wyjaśnienia ubezpieczonej). Zarzut ten jest nieuzasadniony, gdyż jak wynika z przedstawionych wyżej ustaleń od 15 grudnia 2005r. ubezpieczona ma ustalone prawo do emerytury i takie świadczenie jest jej wypłacane.

Niezasadny jest również zarzut ubezpieczonej, iż wysokość kapitału początkowego została jej wyliczona na podstawie nieprawidłowych wynagrodzeń za poszczególne lata. Ubezpieczona wskazała, iż wysokość kapitału początkowego powinna być wyliczona na podstawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionego przez pracodawcę w 2005 r., a nie na podstawie danych wynikających z zaświadczenia Rp-7 wystawionego 13.03.2008 r. W pierwszej kolejności należy wskazać, iż ubezpieczona nie kwestionowała decyzji wydanych przez organ rentowy dotyczących wysokości kapitału początkowego z dnia 10.09.2008 r. i z dnia 08.09.2015 r., w których organ rentowy do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego brał pod uwagę wysokość zarobków ubezpieczonej wyszczególnioną w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu wystawionym 13 marca 2008 r. Ponadto kwestia uzyskiwanego przez ubezpieczoną wynagrodzenia w latach 1973 r. -2005 r. w (...) S.A. (następca prawny (...), Fabryki (...) S.A.) była przedmiotem kontroli doraźnej wszczętej przez organ rentowy w lutym 2008 r. w związku z rozbieżnościami w zaświadczeniach Rp-7 wystawionych przez pracodawcę 14.10.2005 r., 15.11.2007 r. i 10.01.2008 r. W wyniku tego postępowania pracodawca przedłożył kopie angaży za lata 1973-1976 r., kopie kart zasiłkowych, zestawienie wynagrodzenia G. S. za lata 1973-1977 r. sporządzone na podstawie angaży, zestawienia wynagrodzenia G. S. za lata 1977-2005 i na podstawie tych zestawień zostało sporządzone przez pracodawcę zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z 13.03.2008 r. Powyższe postępowanie wyjaśniające wyjaśniło kwestię faktycznie uzyskiwanego przez G. S. wynagrodzenia w latach 1973-2005 i w związku z tym prawidłowym zaświadczeniem Rp-7 jest zaświadczenie z 13.03.2008 r., które organ rentowy wziął pod uwagę wyliczając ubezpieczonej wysokość kapitału początkowego. W związku z powyższym nie zachodziły podstawy do ponownego przeliczenia ubezpieczonej wysokości kapitału początkowego, gdyż ubezpieczona do wniosku z dnia 18.09.2015 r. nie przedłożyła żadnych nowych dowodów mających wpływ na wysokość kapitału początkowego.

Mając na uwadze całokształt powyższych okoliczności Sąd uznał, że odwołania ubezpieczonej nie zasługują na uwzględnienie i dlatego na podstawie art.477¹⁴ §1 kpc oba odwołania oddalił.